

«Per a qui soc jo?»

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Arribem al quart diumenge de Pasqua, el diumenge de «Jesús, bon Pastor», Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions i, també, de Vocacions Natives. El títol d'aquesta glossa és el lema de la jornada d'enguany.

Aquesta pregunta –Per a qui soc jo?– té la virtut de fer-nos adonar que cada persona està feta «per a algú», que tothom té «algú» (amb minúscula o amb majúscula) per a qui ha estat creat. Aquest «algú» per a qui estem en aquest món conté, com l'arca d'un gran tresor, el secret de la pròpia vocació. En efecte, descobrir la vocació consisteix a discernir aquell «algú» que em crida a realitzar la meua vida. Diguem-ho clar: és el Senyor qui, servint-se de mitjans ben diferents (persones, circumstàncies...), em crida a fer de la meua vida un regal per a Ell, per a una persona concreta o per a una comunitat. Des d'aquí es despleguen les vocacions al sacerdoci, al matrimoni o a la vida consagrada.

El Sant Pare, en el preciós missatge d'enguany, ens posa de nou sant Josep com a model i protector. Si el patriarca de Natzaret va vetllar pel creixement de Jesús i per la situació de la Sagrada Família, ¿no vetllarà perquè mai no faltin a l'Església les vocacions que la facin créixer com a família? A través de tres paraules, com sovint fa el papa Francesc, ens dibuixa la paternitat vocacional que sant Josep realitza en l'Església.

Amb el «somni». Perquè ell, que a través de somnis va descobrir com el Senyor l'invitava a seguir el seu camí enmig de vicissituds i com el cridava a implicar-s'hi, pot intercedir extraordinàriament perquè els seguidors del seu Fill Jesús facin el mateix: identifiquin els bons somnis que Déu sembla en llurs cors i es determinin a seguir-lo.

Amb el «servei». Perquè ell, que va fer de la seva vida una donació a la missió que Déu li anava mostrant (acollint santa Maria, acompanyant-la en el naixement i creixement amenaçat del seu Fill, exercint la seva valuosíssima funció de «pare», com a treballador de Natzaret), és mestre preclar d'una vida feta servei des de la discreció i l'entrega.

Amb la «fidelitat». Perquè ell, a qui no van faltar dificultats i contratemps en la vida, va sostenir-se en Déu i les seves promeses. El seu fonament no era ell mateix, sinó Déu i el seu pla de salvació. Sant Josep ensenya a construir diàriament la pròpia vida sobre la base de la fidelitat de Déu.

«Per a qui soc jo?» Aquells que ja hem discernit la vocació podem dir-ho ben clar: «Soc per al Senyor, a través d'aquesta vocació específica.» Aquells que estan en recerca, també poden respondre: «Soc per al Senyor, i ell sap i em mostrarà a quin estat de vida em crida.» Que a uns i altres sant Josep ens concedeixi la gràcia d'una vida de servei fidel a l'Església i al món.

